

Курсова робота

**На тему: Незаконний обіг наркотичних
засобів, психотропних речовин, їх
аналогів або прекурсорів**

План:

Вступ.....	3
1. Поняття і види злочинів проти здоров'я населення.....	6
2. Використання коштів, здобутих від незаконного обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів.	13
2.1 . Об'єкт, предмет та об'єктивна сторона злочину передбаченого ст.306 КК України	13
2.2 Суб'єкт та суб'єктивна сторона злочину передбаченого ст.. 306 КК України.....	15
2.3. Кваліфікуючі ознаки злочину передбаченого ст. 306 КК України	16
Задача 1.....	20
Задача 2.....	21
Висновок	22
Список використаної літератури:.....	27

Вступ

Актуальність теми. Поширення незаконного обігу наркотиків, штучне втягування мільйонів осіб до їх немедичного вживання стало підґрунтям виникнення індустрії міжнародного наркобізнесу, що приносить багатомільярдні прибутки, та за сучасних умов перетворився на діяльність значної кількості транснаціональних злочинних організацій, вплив яких поширюється на значну кількість країн світу.

На мій погляд, термін “незаконний обіг наркотиків” значно ширше за термін наркобізнес, який є однією з його складових.

Наркобізнес, як асоціальне явище, за кілька останніх десятиліть зазнав значної метаморфози, еволюціонуючи, подібно розвитку мануфактурного виробництва, в сучасні монополії-конгломерати, від ілюзорного засобу задоволення приватних індивідуальних потреб до способу негативного впливу на людство в світовому масштабі. В цьому ракурсі він став чи не найголовнішим викликом існуванню цивілізації.

Відмивання грошей - це злочинна діяльність, переважно у міжнародному масштабі, що характеризується умисним приховуванням дійсного походження (джерела) майна чи фінансових коштів шляхом незаконного їх використання (привласнення, передача, володіння, розміщення, переміщення тощо) з метою "легалізації" злочинних доходів.

Наркобізнес, використовуючи територію нашої держави та її економічний потенціал у своїх цілях, злочинно експлуатує українських громадян, становить безпосередню загрозу національній безпеці як на рівні держави, так і кожної окремої людини.

Окрім цього, саме постачання наркотиків до країни можна розцінювати як акцію безпосереднього удару по її національній безпеці. Прибутки, одержані від наркоторгівлі, інвестуються у різні галузі легальної економіки і мають значний вплив на фінансові процеси, політику цілого ряду країн, у тому числі й України. Наркомафія, що присвоює собі 90-95% ринкової

вартості наркотику, концентрує у своїх руках монополізований ринок, виводить з-під правового контролю за межі легального бізнесу значні фінансові капітали. Наркогроші забезпечують безмежну владу у тіньовій економіці.

Таким чином, усе суспільство в цілому стає потенційною жертвою наркозлочинності. Проблемою номер один стає вже не стільки наркоманія, скільки загроза демократії з боку наркомафії, під загрозою не лише здоров'я наркоманів, а й усього суспільства в цілому, зокрема, функціонування економіки, корумпованої наркодоларами, політичних та інформаційних інституцій.

Мета та завданнями даної роботи . Мета роботи полягає в комплексному теоретичному дослідженні використання коштів, здобутих від незаконного обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів.

Згідно з метою роботи визначені наступні основні завдання дослідження:

- дослідження поняття і видів злочинів проти здоров'я населення;
- характеристика використання коштів, здобутих від незаконного обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів;
- аналіз об'єкта, предмета та об'єктивної сторони злочину передбаченого ст.306 КК України;
- дослідження суб'єкта та суб'єктивної сторона злочину передбаченого ст. 306 КК України;
- характеристика кваліфікуючих ознак злочину передбаченого ст. 306 КК України

Об'єкт дослідження. Об'єктом є дослідження питання використання коштів, здобутих від незаконного обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів.

Методи дослідження .Методологічну основу дослідження становить система загальнонаукових і спеціальних методів, принципів та підходів, які є

засобами наукового пошуку в арсеналі будь-яких гуманітарних, зокрема юридичних наук.

1. Поняття і види злочинів проти здоров'я населення

Відповідно до ст. 49 Конституції України кожний має право на охорону здоров'я. Держава забезпечує санітарно-епідемічне благополуччя населення. Злочини, передбачені розділом XIII Особливої частини КК, посягають на здоров'я населення, яке є родовим об'єктом цих злочинів. Він охоплює собою безпеку біофізіологічного та психічного стану, що фактично склався, невизначеного кола осіб від незаконного обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів і прекурсорів, отруйних, сильнодіючих речовин і одурманюючих засобів, біологічних агентів і токсинів, радіоактивне забрудненої продукції, а також від поширення епідемії.

Обов'язковою ознакою злочинів, що розглядаються (за винятком порушення правил боротьби з епідеміями — ст. 325), є наявність предметів, що становлять підвищену небезпеку для здоров'я людей. Вони виступають як предмети або як засоби здійснення цих злочинів. Такими предметами є:

- 1) наркотичні засоби (статті 305—309, 313—320);
- 2) психотропні речовини (статті 305—309, 313—314, 315, 317—320);
- 3) прекурсори (статті 305, 306, 311, 312, 318, 320);
- 4) аналоги наркотичних засобів та психотропних речовин (статті 305—309, 313—315, 317, 320);
- 5) снотворний мак і конопля (ст. 310);
- 6) отруйні і сильнодіючі речовини (ст. 321);
- 7) одурманюючі засоби (статті 322, 324);
- 8) мікробіологічні та інші біологічні агенти (ст. 326);
- 9) токсини (ст. 326);
- 10) допінг (ст. 323);
- 11) радіоактивне забруднені продукти та інша продукція (ст. 327).

Далі, якщо не обумовлено інше, наркотичних засобів.

Наркотичні засоби — це включені до переліку речовини природного чи синтетичного походження, препарати, рослини, які становлять небезпеку для здоров'я населення у разі зловживання ними. Наркотичні засоби рослинного походження — похідні різних сортів конопель (анаша, марихуана, гашиш тощо), опійні препарати, кокаїн; синтетичні наркотики — це наркотики, синтезовані в хімічних лабораторіях (часто в кустарних) з різних хімічних речовин (наприклад, перветин, метадон, фентаніл, фенамін, мелоквалон та інші). [8, с. 53].

Психотропні речовини — це включені до Переліку речовини природного чи синтетичного походження, препарати, природні матеріали, які здатні викликати стан залежності та чинити депресивний або стимулюючий вплив на центральну нервову систему або викликати порушення сприйняття, емоцій, мислення чи поведінки, і становлять небезпеку для здоров'я населення у разі зловживання ними.

До психотропних речовин відносять мескалін, амфетамін, барбітал, діазепам, феназепам, ЛСД тощо.

Прекурсори наркотичних засобів та психотропних речовин (далі — прекурсори) — це речовини та їх солі, що використовуються при виробництві, виготовленні наркотичних засобів і психотропних речовин, включених до Переліку. Так, до прекурсорів відносять ацетон, етиловий ефір, соляну кислоту, сірчану кислоту, толуол.

Аналоги наркотичних засобів і психотропних речовин — це заборонені до обігу в Україні речовини природного чи синтетичного походження, не включені до Переліку, хімічна структура і властивості яких подібні хімічній структурі та властивостям наркотичних засобів і психотропних речовин, психоактивну дію яких ці речовини відтворюють. Звичайно виготовлення наркотиків-аналогів має місце при створенні нового фармацевтичного препарату, в ході якого визначається і вивчається низка речовин, які мають порівнянні властивості, але дещо відрізняються своєю молекулярною структурою.

Мак снотворний чи опійний — це різні сорти маку, які містять алкалоїди опіуму (морфін, кодеїн, тебаїн тощо). Поширеним є виготовлення макової соломки. Це зібрані будь-яким способом стебла і коробочки будь-якого сорту снотворного маку (за винятком власне макового насіння) в цілому вигляді або подрібнені аж до порошкоподібного вигляду. Нерідко з макової соломки різними способами (наприклад шляхом виділення наркотично активних алкалоїдів водою або органічними розчинниками) отримують опій екстракційний в розчиненому, смолоподібному або твердому стані. [3, с. 240].

Коноплі (каннабіс) — поширені назви — посівні (звичайні, культурні), іноді — індійські — однорічна рослина, в якій плодоносні та квітучі верхівки (суцвіття), пилок і смола містять тетрагідро-каннабінол — наркотично активний алкалоїд. Наркотичні засоби конопляної групи — марихуана, гашиш, смола каннабісу, гашишне масло, всі ізомери тетрагідроканнабінолу.

Отруйні речовини. — це речовини рослинного, тваринного і мінерального походження або продукти хімічного синтезу, здатні при впливі на живий організм викликати гостре або хронічне отруєння або смерть. Такі речовини віднесені Державною Фармакопеею України до списку «А». До отруйних речовин відносяться ангідрид оцтової кислоти, зміїна отрута, миш'як, метиловий спирт, обчищена бджолина отрута, ціаністий калій, стрихнін, сулема, атропіну сульфат, різні поєднання ртуті тощо.

Сильнодіючі речовини — це речовини синтетичного або природного походження, в тому числі рослини, що заподіюють небезпечний вплив на організм людини, і можуть нанести шкоду її здоров'ю та життю при прийомі їх не в медичних цілях. Перелік сильнодіючих речовин встановлюється Фармакологічним і Фармакопейним Комітетом Міністерства охорони здоров'я України. До них відносяться транквілізатори (наприклад седуксен), ефедрин і псевдоефедрин, синтетичний етиловий спирт тощо.

Одурманюючі речовини — це засоби, що спричиняють одурманюючий ефект, який, зокрема, змінює психіку і поведінку людини, і не входять до

списку наркотичних, психотропних, отруйних і сильнодіючих речовин. До одурманюючих засобів відносять клофелин, алкогольні суміші з будь-яким змістом клофеліну, хлороформ, ефір, хлоротил, спиртові екстракти рослин, що містять алкалоїди тропанової групи, барбітурато-алкогольну суміш, суміш димедрола з алкоголем тощо. [9, с. 175].

Допінг — це речовини і методи, які використовуються для підвищення працездатності спортсменів, є потенційно небезпечними для здоров'я і заборонені для вживання антидопінговим Кодексом Олімпійського руху і компетентними органами відповідних спортивних організацій. До заборонених речовин відносяться стимулятори, наркотики, анаболіки, диуретики, пептидні та глікопротеїдні гормони та їх аналоги. Очевидно, що ці речовини належать до різних фармакологічних груп, однак вони об'єднані в допінги з позицій цілей їх застосування — штучне створення фізичного стану спортсмена, сприятливого для досягнення ним спортивних цілей.

Мікробіологічні та інші біологічні агенти — це предмети і речовини біологічного походження (біохімічні, мікробіологічні, біо-технічні препарати, мікроорганізми, патогенні для людей і тварин тощо), які становлять небезпеку для життя і здоров'я людей. До біологічних агентів відносяться, наприклад, штами мікроорганізмів, речовини для обробки зерна, інші біологічно активні речовини і предмети — продукти біотехнологій.

Токсини — це сполуки (частина білкової природи) бактерійного, рослинного або тваринного походження, здатні при потраплянні в організм людини спричинити захворювання або смерть (містяться в отрутах змій, павуків, скорпіонів). Особливу небезпеку для здоров'я населення становлять токсичні речовини, які при проникненні в організм людини через органи дихання, травлення або через шкіру можуть викликати затяжні або хронічні, включаючи ракові, захворювання. [10, с. 89].

Продукти харчування чи інша продукція, радіоактивна забруднена понад допустимі рівні, — це продукти рослинного або тваринного походження, призначені для вживання людьми, а також будь-яка інша

продукція сільськогосподарського або іншого походження, яка має на поверхні частинки радіоактивного матеріалу у вигляді пилу або містить радіоактивні частинки в клітках рослин або тварин понад допустимі рівні.

Ряд складів злочинів у сфері незаконного обігу наркотичних засобів в якості кваліфікуючих ознак передбачає здійснення незаконних дій, якщо їх предметом були особливо небезпечні наркотичні засоби і психотропні речовини, а також наркотичні засоби, психотропні речовини, їх аналоги і прекурсори у великих і особливо великих розмірах. [15, с. 14].

Об'єктивна сторона злочинів, що розглядаються, полягає в суспільно небезпечному і протиправному заподіянні шкоди здоров'ю населення. Кримінальна відповідальність за ці злочини відповідає міжнародним договорам України, які передбачають обов'язки держав переслідувати осіб, винних в незаконному обігу предметів, що становлять підвищену небезпеку для здоров'я населення, в першу чергу наркотичних засобів. До них відносяться Єдина конвенція про наркотичні засоби 1961 р., Конвенція про психотропні речовини 1971 р. Конвенція ООН про боротьбу проти незаконного обігу наркотичних засобів і психотропних речовин 1988 р.

Як правило, ці злочини вчинюються тільки шляхом дії, а деякі з них і бездіяльністю (наприклад, порушення правил зберігання і обліку наркотичних засобів, отруйних і сильнодіючих речовин, мікробіологічних та інших біологічних агентів або токсинів). [10, с. 90].

Прості склади злочинів у сфері незаконного обігу наркотичних засобів сконструйовані в основному як формальні (виключення складає заволодіння наркотичними засобами шляхом викрадення, привласнення, шахрайства і зловживання службовим становищем). Водночас деякі злочини проти здоров'я населення мають матеріальні склади (статті 325—327), які передбачають два види наслідків: 1) створення загрози заподіяння шкоди здоров'ю населення і 2) фактичне заподіяння такої шкоди.

Окрім того, матеріальні склади мають і деякі злочини з кваліфікуючими та особливо кваліфікуючими ознаками (наприклад,

незаконне введення в організм наркотичних засобів, якщо воно заподіяло середньої тяжкості чи тяжке тілесне ушкодження потерпілому або заподіяння йому смерті (частини 2 і 3 ст. 314), порушення встановлених правил обігу наркотичних засобів, якщо воно спричинило їх нестачу у великих розмірах (ч. 2 ст. 320), спонукання неповнолітніх до застосування допінгу, якщо воно заподіяло тяжкі наслідки (ч. 3 ст. 323).

Там, де закон передбачає матеріальні склади, у тому числі наслідок у вигляді створення загрози заподіяння шкоди здоров'ю населення, обов'язковою ознакою об'єктивної сторони є причинний зв'язок. При наслідках у вигляді фактичного заподіяння шкоди необхідно встановити, що саме це діяння, передбачене диспозицією статті, знаходиться в причинному зв'язку з наслідком як необхідним і закономірним його результатом.

Суб'єктивна сторона цього злочину з формальним складом характеризується прямим умислом. Важливе значення для кваліфікації злочину при цьому має встановлення наявності або відсутності мети збуту наркотичних засобів, радіоактивне забруднених продуктів харчування чи іншої продукції та інших предметів. У більшості злочинів з матеріальним складом вина є тільки умисною (наприклад, викрадення, привласнення наркотичних засобів, заволодіння ними шляхом шахрайства або зловживання службовою особою своїм службовим становищем.). Разом з тим, для таких злочинів, як порушення правил боротьби з епідеміями; порушення правил поводження з біологічними агентами чи токсинами; заготівля, перероблення або збут радіоактивне забруднених продуктів харчування характерна необережна форма вини до наслідків, хоч самі дії (бездіяльність) у вигляді порушення правил, можуть бути вчинені як умисно, так і через необережність. [15, с. 14].

Суб'єкт цих злочинів як правило, загальний, тобто будь-яка осудна особа, яка досягла 16-річного віку. Лише за викрадення (крадіжку, грабіж, розбій) і вимагання наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів передбачена відповідальність осіб, які досягли 14-річного віку.

Водночас тільки спеціальним суб'єктом можливе вчинення таких злочинів, як заволодіння наркотичними засобами шляхом зловживання службовим становищем, незаконна видача рецепта на право придбання наркотичних засобів, порушення правил поводження з наркотичними засобами, отруйними і сильнодіючими речовинами, біологічними агентами чи токсинами. [9, с. 151].

Таким чином, злочини проти здоров'я населення — це передбачені кримінальним законом винні, суспільно небезпечні діяння, які створюють загрозу заподіяння шкоди або заподіюють фактичну шкоду здоров'ю невизначеного кола осіб.

2. Використання коштів, здобутих від незаконного обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів.

2.1 . Об'єкт, предмет та об'єктивна сторона злочину передбаченого ст.306 КК України

Об'єктом злочину є встановлений з метою протидії залученню в економіку "брудних" коштів та виконання Україною взятих на себе міжнародно-правових зобов'язань порядок здійснення підприємницької та іншої господарської діяльності. Додатковим об'єктом можуть виступати інтереси правосуддя, нормальне функціонування фінансово-кредитної системи, право власності. Якщо кошти і майно використовуються з метою продовження незаконного обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів чи прекурсорів, об'єктом злочину є також здоров'я населення.

Предмет злочину - кошти, здобуті від незаконного обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів чи прекурсорів. [9, с. 152].

Незаконний обіг наркотичних засобів, психотропних речовин чи прекурсорів - це діяння, пов'язані з культивуванням рослин, що містять наркотичні речовини, розробкою, виробництвом, відпуском, виготовленням, зберіганням, розподілом, торгівлею, використанням, переміщенням на території України та за її межі наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів, які здійснюються з порушенням вимог законодавства.

Відмивання грошей -це злочинна діяльність, переважно у міжнародному масштабі, що характеризується умисним приховуванням дійсного походження (джерела) майна чи фінансових коштів шляхом незаконного їх використання (привласнення, передача, володіння, розміщення, переміщення тощо) з метою "легалізації" злочинних доходів.

Зміст незаконного обігу наркотичних засобів, психотропних речовин чи прекурсорів переважно становлять злочинні дії (предикатні злочини), в результаті яких особа одержує "брудні" гроші. [13, с. 70]. Якщо гроші, що відмиваються, були одержані від іншої злочинної діяльності, відповідальність настає за ст. 209.

Об'єктивна сторона злочину передбачає три альтернативні дії:

1) розміщення коштів у банках, на підприємствах, в установах, організаціях та їх підрозділах; 2) придбання за такі кошти об'єктів, майна, що підлягають приватизації, чи обладнання для виробничих та інших потреб; 3) використання таких коштів і майна з метою продовження незаконного обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів чи прекурсорів.

Розміщення коштів означає внесення їх на рахунок будь-якого банку, переведення коштів з одного рахунка на інший, внесення їх у фонди підприємств, установ або організацій чи у фонди їх філій та інші подібні дії, пов'язані з використанням коштів, одержаних внаслідок наркобізнесу.

Придбання за такі кошти об'єктів, майна, що підлягають приватизації, чи обладнання для виробничих та інших потреб може здійснюватися, зокрема, шляхом викупу, тендеру (міжнародні торги) або на аукціоні. Для кваліфікації таких дій за ст. 306 не має значення, особисто чи через посередника придбано, наприклад, об'єкт приватизації, а також що його придбано спільно з іншим власником. Придбанням обладнання для виробничих або інших потреб є купівля механізмів, апаратури, приладів, пристроїв тощо. [9, с. 153].

Використання коштів і майна, здобутих внаслідок незаконного обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів, має на меті фінансування діяльності, що забезпечує продовження цього обігу. Це можуть бути, зокрема, плата за незаконне культивування снотворного маку й конопель; купівля земельних ділянок, засіяних цими рослинами; фінансування виробництва, виготовлення, зберігання, перевезення

наркотиків; матеріальні витрати на організацію або утримання місць для незаконного вживання наркотичних засобів або психотропних речовин.

Злочин вважається закінченим з моменту вчинення будь-якої із зазначених у диспозиції ст. 306 дій.

Якщо використання коштів, здобутих від незаконного обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів чи прекурсорів, поєднане із вчиненням інших незаконних дій, - виробництвом, збутом, викраденням, вимаганням тощо цих засобів або речовин, вчинене слід кваліфікувати за сукупністю злочинів, передбачених ст. 306 та, зокрема, ст. 307, 308, 309, 311, 312.

2.2 Суб'єкт та суб'єктивна сторона злочину передбаченого ст.. 306 КК України

Суб'єкт злочину загальний. Суб'єкт злочину є одним із елементів складу злочину, без якого не може наставати кримінальна відповідальність. Особа може нести кримінальну відповідальність за вчинений нею злочин, якщо вона; 1) є фізичною особою, тобто людиною; 2) є осудною; 3) досягла віку, з якого може наставати кримінальна відповідальність. Зазначені ознаки є загальними юридичними ознаками суб'єкта злочину. Вони є обов'язковими ознаками будь-якого складу злочину, і відсутність однієї з них означає відсутність у діянні особи складу злочину. Суб'єктом злочину є фізична осудна особа, яка вчинила злочин у віці, з якого може наставати кримінальна відповідальність. [9, с. 153].

Суб'єктивна сторона характеризується умислом. Винний має усвідомлювати незаконне походження коштів, здобутих внаслідок незаконного обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів.

Мета є обов'язковою ознакою суб'єктивної сторони злочину у третій його формі. Нею є продовження незаконного обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів.

2.3. Кваліфікуючі ознаки злочину передбаченого ст. 306 КК України

Кваліфікуючими ознаками цього злочину є вчинення його:

- 1) повторно;
- 2) за попередньою змовою групою осіб;
- 3) у великих розмірах.

Дії, передбачені ч. 1 ст. 306, мають визнаватися повторними, коли кошти, здобуті від незаконного обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів, розміщуються у різних банках, підприємствах або за них приватизовано два чи більше об'єктів чи профінансовано дві чи більше особи, залучених до незаконного обігу цих засобів або речовин. Повторність матиме місце і тоді, коли кошти, що використовуються, одержано навіть від однієї операції з наркотиками, тобто не обов'язково, аби винний Щоразу використовував нові кошти. Останні можуть бути результатом вчинення одного злочину, пов'язаного з наркотиками. Головним у визначенні повторності даних дій є не множинність предикатних злочинів, а неодноразовість операцій з коштами, здобутими від незаконного обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів. Будь-яке інше діяння - наприклад, придбання об'єкта приватизації за кошти, вивчені від оптової реалізації наркосировини, після розміщення частини цих коштів у бачку визнається повторним. [15, с. 14].

Досліджуючи вчинення злочину за попередньою змовою групою осіб слід звернути увагу на ст. 28 КК. Вчинення злочину за попередньою змовою

групою осіб означає спільне вчинення цього злочину декількома (двома і більше) суб'єктами злочину, які заздалегідь домовились про спільне його вчинення. Домовитись про спільне вчинення злочину заздалегідь - означає дійти згоди щодо його вчинення до моменту виконання його об'єктивної сторони. Таким чином, ця домовленість можлива на стадії до готування злочину, а також у процесі замаху на злочин. Як випливає із ч. 2 ст. 28, домовленість повинна стосуватися спільності вчинення злочину (узгодження об'єкта злочину, його характеристика місця, часу, способу вчинення, змісту виконуваних функцій тощо). Така домовленість може відбутися у будь-якій формі - усній, письмовій, за допомогою конклюдентних дій тощо.

Учасники вчинення злочину такою групою діють як співвиконавці. При цьому можливий технічний розподіл функцій, за якого кожен співучасник виконує певну роль. Передбачені ч. 1 ст. 306 дії визнаються вчиненими у великому розмірі не лише тоді, коли кошти є предметом одного епізоду злочину (наприклад, розміщення коштів). У випадках неодноразового використання коштів, коли їхня вартість у сукупності становить суму, зазначену в примітці до ст. 306, а саме, під великим розміром слід розуміти кошти, сума яких становить двісті та більше неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, дії особи слід кваліфікувати за ч. 2 цієї статті одночасно за ознаками повторності і великого розміру. [15, с. 14].

Відмивання «брудних» грошей - досить поширене явище в Україні. Слід зазначити, що 18.04.08. направлено до суду кримінальну справу щодо організаторів злочинного угруповання, яке за допомогою мобільного зв'язку продало в Україні героїн майже на 3 мільйона гривень.

До Верховного Суду України направлено кримінальну справу, розслідувану Службою безпеки України щодо трьох учасників організованого злочинного угруповання за ч.1 ст.255 (створення злочинної організації), ч.3 ст.305 (контрабанда наркотиків в особливо великих розмірах, за попередньою змовою групою осіб), ч.2 ст. 306 (використання коштів у великих розмірах, здобутих від незаконного обігу наркотичних засобів), ч.3

ст.307 (незаконне придбання, зберігання, перевезення та збут особливо небезпечних наркотичних засобів, в особливо великих розмірах) Кримінального кодексу України. Ці статті передбачають покарання у вигляді позбавлення волі від 8 до 15 років з конфіскацією майна.

Довготривалу багатоходову спеціальну операцію, у результаті якої ліквідовано міжнародну злочинну організацію, причетну до контрабанди особливо небезпечного наркотику – героїну з однієї з країн Центральної Азії в Україну, було завершено Головним управлінням по боротьбі з корупцією та організованою злочинністю СБ України у взаємодії з управліннями Служби безпеки України у Миколаївській та Луганській областях 10 жовтня 2007 року.

Одного з учасників цього наркоугруповання було затримано співробітниками СБУ в пункті пропуску «Довжанський» на Луганщині під час контрабандного переміщення ним 3,5 кг героїну з території Російської Федерації. Розфасований у невеличкі пакетики наркотик було приховано у порожньому газовому балоні автомобіля ВАЗ.

Операція проводилась одночасно у столиці і двох обласних центрах України. Лідера цієї злочинної організації разом зі спільником затримано в Миколаївській області.

До проведення спецоперації за кордоном було залучено можливості правоохоронних органів двох іноземних держав.

Слідством встановлено, що мешканець Миколаєва З. навесні 2007 року створив міжрегіональну злочинну організацію, до складу якої залучив мешканця Миколаївської області К. та киянина Ч.

Незаконно придбаний героїн спільники фасували у пакунки приблизно по 0,5 грамів (доза), перевозили до Києва і розповсюджували наркозалежним особам, постійна клієнтура наркоділків складалася з 150 осіб.

Своєрідна тактика цього угруповання у розповсюдженні контрабандного героїну в Києві полягала у системі міжланцюгових схованок, тому продавець наркотику та покупець не зустрічались особисто, отримуючи

інформацію про чергову заповнену схованку за допомогою мобільного зв'язку. Гроші за наркотики зловмисники отримували від клієнтів через поповнення рахунків мобільних операторів, що, на думку наркоділків, робило схему бездоганною.

Схема збуту героїну виглядала так: наркозалежні попередньо купували картки поповнення рахунків для мобільного зв'язку і повідомляли їхні номери першій ланці «операторів», які переводили кошти на певні рахунки мобільного зв'язку. Після цього «клієнти» також телефоном отримували інформацію про місця закладок героїну у столиці в різних будівлях. Тим часом гроші перекидались через низку мобільних телефонів (задіяно 168 номерів) у Хмельницькому до одного з салонів мобільного зв'язку у Миколаєві. Вуличні «оператори» з цього салону отримували кошти на свої мобільні телефони і надавали послуги поповнення рахунків непричетним громадянам, але не продавали картки, а отримували готівку. Гроші було покладено у миколаївський філіал одного з українських комерційних банків. У подальшому значні грошові суми витрачалися на розвиток нелегального бізнесу (закупівлю і контрабанду героїну) та на потреби учасників злочинної організації.

Окремі ланки цього міжнародного злочинного угруповання діяли автономно і мали виключно свої специфічні завдання. Зокрема, одна з них була задіяна під час контрабанди наркотиків, друга займалася їх розповсюдженням, а третя – акумулювала та „відмивала” кошти, здобуті злочинним шляхом.

За даними слідства за квітень – жовтень 2007 року злочинна організація незаконно збула героїн на суму понад 2 мільйони 965 тисяч гривень.

Задача 1

Прищепу під виглядом кокаїну насправді продав Лискову 12 г крейди. Лисков мав намір за гроші пригощати кокаїном своїх знайомих. Кваліфікуйте дії Прищепи та Лискова.

Відповідь:

В діях Прищепи відсутній склад злочину. В даному випадку відсутній предмет злочину. місце предмета в складі конкретного злочину. Вважається, що предмет злочину не може претендувати на роль самостійної ознаки складу злочину. Таке рішення викликане тим, що склад злочину являє собою сукупність його обов'язкових елементів (об'єкта, об'єктивної сторони, суб'єктивної сторони і суб'єкта злочину). Відсутність хоча б одного з цих елементів виключає склад злочину і, отже, кримінальну відповідальність. Предмет же злочину, як уже зазначалося, є не обов'язковим, а факультативним стосовно загального поняття складу злочину. Отже, його можна називати лише ознакою, а не елементом складу злочину.

Слід мати на увазі, що предмет злочину як самостійна ознака злочину завжди існує поряд з об'єктом. Саме об'єкт і предмет у сукупності утворюють самостійний елемент складу злочину. Однак, якщо об'єкт злочину є обов'язковою ознакою складу злочину, то предмет - факультативною.

В даному випадку відсутній і об'єкт злочину. Об'єктом злочину є ті суспільні відносини, на які посягає злочин, завдаючи їм певної шкоди, і які поставлені під охорону закону про кримінальну відповідальність.

Дії Лискова потрібно кваліфікувати за ст. 307 КК, а саме: незаконне виробництво, виготовлення, придбання, зберігання, перевезення чи пересилання з метою збуту, а також незаконний збут наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів.

Задача 2

Не бажаючи служити в армії, Осика подав підроблений висновок лікаря про наявність у нього психічної хвороби. Через це він був звільнений від проходження строкової військової служби. Кваліфікуйте дії Осики.

Відповідь:

Дії Осики потрібно кваліфікувати за ст. 409 КК України. А саме: ухилення військовослужбовця від несення обов'язків військової служби шляхом самокалічення або шляхом симуляції хвороби, підроблення документів чи іншого обману. В даному випадку має місце підроблення документів. Підроблення документів - це виготовлення фальшивого документа або внесення до справжнього документа неправдивих відомостей.

Висновок

В результаті проведення дослідження в першому розділі було виявлено, що злочини проти здоров'я населення — це передбачені кримінальним законом винні, суспільно небезпечні діяння, які створюють загрозу заподіяння шкоди або заподіюють фактичну шкоду здоров'ю невизначеного кола осіб.

В результаті проведення дослідження в другому розділі вважаю за потрібне зазначити, що проблеми відмивання грошей, отриманих від злочинної діяльності, достатньо досліджені у публікаціях науковців-кримінологів. Однак етапи відмивання грошей, одержаних від наркобізнесу транснаціональними організованими групами, ще не досить вивчені у вітчизняній кримінології. За підрахунками міжнародного валютного фонду, щорічний прибуток злочинних організацій становить майже 500 млрд. дол. США, що дорівнює близько 2% всесвітнього валового продукту. Його легалізація сприяє зростанню організованої злочинності та її проникненню у легальну економіку. За своєю суттю відмивання грошей супроводжує будь-який злочин, мотивом якого є одержання доходу. Відомості про фінансовий аспект світового наркоринку підтверджують невтішну картину значного поширення, споживання і виробництва наркотиків. Оберти наркопродукції на ньому безупинно збільшуються, а це свідчить, що наркобізнес розширюється і, відповідно, зростають доходи наркомафії, а також обслуговуючих її осіб. За оцінками фахівців, незаконний обіг наркотиків сьогодні складає близько 8% світового товарообігу, перевищуючи доходи від продажу нафти у світовому масштабі і двічі продажу автомобілів.

Весь конгломерат західного бізнесу активно, хоча і побічно, бере участь у виробництві наркотиків, їх транспортуванні й обслуговуванні індивідуальних споживачів, а вінчають цей конгломерат великі банки. Їх роль настільки значна, що заслуговує докладного аналізу. Доходи від наркобізнесу

розподіляються серед його учасників украй нерівномірно. Країни-виробники натуральних наркотиків одержують тільки від 1% до 1,5%, хоча рахунок йде на мільярди доларів. Їх у жодному разі не можна порівнювати з арабськими й іншими країнами, що живуть за рахунок експорту нафти. Близько 20% складають витрати з доставки наркотиків до споживачів. У цілому вважається, що близько 1/3 усіх фінансових засобів, що обертаються на світовому наркоринку, витрачається усередині системи, а 2/3 «брудних» грошей вимагає «відмивання» з метою використання у легальному бізнесі. Якби вдалося перекрити основні канали відмивання наркогрошей, то нелегальний наркобізнес у чималій мірі втратив би свою привабливість. Надзвичайні доходи від наркобізнесу, обчислювані мільярдами доларів, неможливо зберігати «у панчосі». Однак перекрити канали не вдається, тому що існує безліч методів відмивання наркогрошей; і занадто могутні сили наживаються на цих операціях. Проблема відмивання грошей, отриманих від незаконного обігу наркотичних засобів і психотропних речовин, поширилася у міжнародному масштабі, перетворилася у глобальну загрозу цілісності, надійності і стабільності фінансових, торговельних систем і, навіть, урядових структур та вимагає, таким чином, вжиття заходів по боротьбі з цим явищем з боку міжнародного співтовариства в цілому для того, щоб позбавити злочинців «безпечних гаваней» для себе і своїх незаконних доходів.

Українські науковці виділяють такі стадії відмивання доходів, отриманих злочинним шляхом: 1) вивільнення готівки і перерахування її на рахунки підставних осіб; 2) розподіл наявних коштів; 3) приховування слідів проведених операцій; 4) інтеграція доходів у легальний грошовий обіг[3]. При цьому діяльність організованих злочинних груп щодо відмивання доходів характеризується такими ознаками: ретельним плануванням підготовки та приховування незаконних операцій і дій; розподілом ролей між виконавцями, в тому числі й особами та установами за кордоном; використанням сучасних інформаційних технологій; підкупом службових

осіб; активним використанням нормативно-правових та організаційних недоліків економічної системи тощо.

До найважливіших цілей діяльності щодо легалізації злочинних доходів можна віднести: приховування слідів походження доходів, отриманих з нелегальних джерел; створення видимості законності їх одержання; приховування осіб, що отримують незаконні доходи й ініціюють процес відмивання; ухиляння від сплати податків; забезпечення зручного й оперативного доступу до коштів, отриманих з нелегальних джерел, створення умов для безпечного і комфортного їх споживання; створення умов для безпечного інвестування таких коштів у легальний бізнес.

У окремих країнах, де наркобізнес приносить до половини експортних надходжень, наркотики витісняють законне виробництво й експорт, спричиняють величезні економічні диспропорції, хаос і гіперінфляцію. Навіть у країнах з найбільш диверсифікованою економікою виробництво наркомістких засобів негативно впливає на сільськогосподарське виробництво, на продовольчий баланс, оскільки посіви коки, маку, коноплі заміняють менш доходні культури. А це викликає зниження самозабезпеченості продовольством. Доходи від наркобізнесу стимулюють зростання імпорту продовольства, а також інших товарів, насамперед предметів розкоші, і погіршують тим самим стан платіжного балансу.

Великих ділків наркобізнесу обслуговують помічники і експерти, які утворюють новий кримінальний клас професійних «відмивальників грошей», що вербуються з числа адвокатів, фінансових радників, фахівців з інвестицій, біржових маклерів, агентів у справах продажу нерухомості й особливо банківських службовців та власників невеликих фінансових установ. Саме банки на периферії у «податкових райських нішах» і головних фінансових центрах світу беруть участь у фінансуванні наркобізнесу, здійснюють для нього усі види банківського обслуговування, консолідують одержувані прибутки.

Сприяння легального бізнесу наркоділерам здійснюється з «відкритими» або «закритими» очима. Для його забезпечення у наркоділків є чималий арсенал засобів — підкуп, тиск, погрози, шантаж і, нарешті, терор дозволяють їм майже завжди затягти у свої тенета впливових чиновників або службовців приватного сектора, домогтися якщо не добровільного, то вимушеного співробітництва останніх. А коли таке вдається, вони здобувають контрольний пакет і передають у руки «своїх людей» управління окремими банками.

Боротьбу з відмиванням «брудних» грошей можливо здійснювати лише у тих країнах, де є законодавство, що визнає цей вид діяльності кримінально караним злочином. Подібне законодавство у більшості країн з'явилося в основному в останнє десятиліття. Відсутність законів істотно ускладнює боротьбу із зазначеним явищем не тільки у тих державах, де вони не прийняті, а й усьому світі через те, що національні банківські системи стають усе більш інтегрованими, відсутність ефективного контролю в окремих країнах є проблемою для світового співтовариства. Однак слід зазначити, що, навіть, там, де існують закони й органи, які займаються боротьбою з відмиванням грошей, цю злочинну діяльність дуже важко доказати. Для такого кримінального переслідування потрібно довести наявність злочину, зокрема поширення наркотиків, розуміння злочинцями незаконності джерела походження доходів і дій з їх приховування.

Ст. 306 КК України передбачає відповідальність за розміщення коштів, здобутих від незаконного обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів та прекурсорів у банках, на підприємствах, в установах, організаціях та їх підрозділах, або придбання на останні об'єктів, що підлягають приватизації, чи обладнання для виробничих або інших потреб, чи використання таких коштів і майна з метою продовження незаконного обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів та прекурсорів.

Аналіз факторів, які сприяють відмиванню наркогрошей, не буде повним, якщо не згадати про процеси, що розвиваються в сучасному світі, інтеграцію, лібералізацію економік та інформаційну революцію. Створення зон вільної торгівлі, загального ринку супроводжується усуненням митних бар'єрів й інших обмежень вільного руху товарів, робочої сили, технологій і фінансових засобів. Здійснення цих грандіозних проектів неможливо зупинити, але вони у значній мірі сприяють міжнародній експансії наркобізнесу.

Підводячи підсумок, слід зазначити, що в Україні нейтралізація процесів відмивання доходів, одержаних від наркобізнесу, є вкрай необхідною з наступних основних причин. Такі заходи дають можливість виявляти злочини не тільки у сфері обігу наркотичних засобів, а й корупцію, шахрайство, ухилення від сплати податків та інші форми організованої злочинності. Відмивання доходів сприяє розвитку міжнародної корупції, що підриває зусилля України, спрямовані на становлення демократичних політичних інститутів і стабільної національної економічної системи. Боротьба з цим економічним злочином допомагає захистити цілісність української фінансової системи від негативного впливу кримінального капіталу.

Список використаної літератури:

1. Конституція України \ \ Відомості Верховної Ради України. - 1996. - № 30. – Ст.141.
2. Кримінальний кодекс України \ \ Відомості Верховної Ради України. – 2001. № 25 – 26.- Ст. 131.
3. Науково – практичний коментар до Кримінального кодексу України від 5 квітня 2001 року \ За ред. М. І. Мельника, М. І. Хавронюка. – К., 2003.- 470 с.
4. Вартилицька І.А., Плутагир В.С. Кримінальне право України.альбом схем: навч. посібник / За заг. ред. В.Я. Горбачовського.- К.: Атіка, 2003.- 208с.
5. Коржанський М. Й. Кримінальне право і законодавство України: Частина Загальна: Курс лекцій. — К.: Атіка, 2001. — 432 с.
6. Коржанський М. Й. Кримінальне право і законодавство України: Частина Особлива: Курс лекцій. — К.: Атіка, 2001. — 544 с.
7. Кримінальне право України. Загальна частина: Підручник. (Ю. В. Александров, В. І. Антипов, М.В. Володько та ін.) Вид. 3-тє, переробл. та допов./ За заг. ред. М. І. Мельника, В.А. Клименка.- К.: Юридична думка, 2004.- 352 с.
8. Кримінальне право України. Особлива частина: Підручник. (Ю. В. Александров, В. І. Антипов, М.В. Володько та ін.) Вид. 3-тє, переробл. та допов./ За заг. ред. М. І. Мельника, В.А. Клименка.- К.: Юридична думка, 2004.- 656 с.
9. Кримінальне право України: Загальна частина: Підручник для студ. юрид. спец. вищ. закладів освіти / За ред. М. І. Бажанова, В. В. Сташиса, В. Я. Тація. — Київ—Харків: Юрінком Ін-тер—Право, 2001. — 416 с.
10. Лемешко О.М. Кримінально-правова оцінка легалізації наркодоходів. - Харків: СПД ФО Вапнярчук Н.М., 2004. - 112 с.
11. Расюк Е. Контроль за виконанням програм, спрямованих на запобігання вживанню наркотиків // Право України. - 2003. - № 11. - С. 94-97.

12. Расюк Е. Кримінологічна характеристика лідера організованої групи, яка здійснює злочинну діяльність у сфері наркобізнесу // Прокуратура. Людина. Держава. - 2004. - № 4. - С 58-64.
13. Расюк Е. Протидія відмиванню грошових коштів отриманих від злочинної діяльності у сфері обігу наркотичних засобів транснаціональними організованими групами // Право України. - 2004. - № 4. - С 87-90.
14. Салтевский М.В. Основы методики расследования легализации денежных средств, нажитых незаконно: конспект лекции. - Харків: ООО "Знание ЛТД", 2000. - 19 с.
15. Савченко А. Відмивання грошей: кримінально-правовий і порівняльний аспекти // Право України. - 1997. - № 5. - С. 38.